

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5968/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Димитријевић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 723/24 од 27.12.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 723/24 од 27.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 723/24 од 27.12.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 723/24 од 27.12.2024. године одбијене су, као неосноване, жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Краљеву Р1 174/2020 од 13.02.2024. године, којим је утврђена новчана накнада за део експроприсаних катастарских парцела у КО Обрва број .. од 4а 25м2 и број .. од 2а 95м2 од укупно 330.278,40 динара, ради изградње дела аутопута Е-761 Појате – Прељина, деоница Адрани – Мрчајевци, те противник предлагача обавезан да предлагачу исплати наведени износ са законском затезном каматом од 13.02.2024. године и да му накнади трошкове поступка од 254.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. тог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

Предмет тражене правне заштите је одређивање накнаде за експроприсану непокретност, за коју је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији. Побийана одлука заснована је на примени одредби члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 37/19) важећих у време доношења решења о експропријацији, као и члана 4. Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е – 761, деоница Појате – Прељина („Службени гласник РС“ бр. 98/2013), тако што је накнада предлагачу одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности као грађевинског земљишта, које је приведено планираној намени. Правноснажна одлука не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног суда, по коме процена тржишне вредности непокретности Пореске управе не искључује извођење доказа вештачењем у судском поступку, који се води због изосталог споразума о висини накнаде у поступку пред органом управе. Припадајући износ новчане накнаде предлагачу утврђен је на основу налаза вештака Живојина Миленковића, применом тржишних критеријума за КО Обрва. За утврђење висине накнаде оцењен је као ирелевантан налаз вештака Душана Костића, према чијој садржини је висина накнаде утврђена упросечавањем тржишне вредности парцела у разним катастарским општинама, која не одговара тржишним приликама у КО Обрва.

Из наведених разлога, одлуку као у ставу првом изреке донета је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95...14/2022), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена, пошто је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела одлуке не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је по службеној дужности покренут 21.09.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела решења од 1.455.321,60 динара (разлика тржишне вредности парцела према налазу Душана Костића од 1.785.600,00 динара и досуђеног износа од 330.278,40 динара) према релевантном курсу евра представља динарску провивредност 12.356 евра и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу одредби члана 413. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**